

Мама на слжнце думаше :
 — Слжнице мило, мамино,
 Как ще да вземем таз мома,
 Кога е мома на земя,
 А ние светим на небе ?
 Слжнице майци говори :
 — Лесно ще да я вземеме :
 Ще спуснем златни люлчици,
 На личен ден на Гергйовден, —
 Де вжрви мало, голямо,
 За здраве да се люлее, —
 Тамо ще дойде Грозданка,
 На люлки да се люлее.
 Ние ще люлки држпнем
 И ще я горе дигнем... —
 Каквото слжнце казало,
 Това и скоро сторило...

Златни си люлки спуснали
 На личен ден на Гергйовден,
 Мало голямо вжрвяло
 За здраве да се люлее ;
 Най-подир дошла Грозданка,
 За здраве да се люлее ;
 Кога на люлка седнала,
 Седнала, залюляла се,
 Люлка се леко дигнала
 Под сини, ясни небеса...
 От тогаз дори до днеска
 На небе греят две слжнца :
 Едното слжнце — Слжнцето,
 Другото слжнце — Грозданка.
 Слжнцето грее лятото
 Грозданка грее през пролет.

ДЛЖЖНИК

Един сироммах човек длжжал на един богаташ пари. Богатия много пжти искал парите си, но не му били платени. Днес така, утре така, минало се доста време.

Една сутрин богатия видял сироммаха, повикал го и му поискал пак парите си.

— Защо си не платиш дллга бе, приятелю? — рекжл му сжрдито богатия. — Ето толкова време стана, как те чакам! Защо не се засрамиш? Давай малко по малко и ще го изплатиш!

— Ще потжрпиш, чорбаджи, още някой месец и други, — рекжл сироммаха, — извжрвят ли овчарите сжс стадата за планината, овците ще оставят вжлна по тжрните и аз ще я сжбера. Ще я продам и ще ти платя и надплатя. Не приемам да ти давам днес малко, утре малко. Тая цигания, чорбаджи, не я правя. Или всичко изведнаж, или ти да ми си жив и здрав.

Като чул това чорбаджията прихнал да се смее:

— Ех, приятелю, трай коню за зелена трева! Вжлна от тржните ли ще сжбираш да ми платиш?...

— Е, смееш се, чорбаджи, — рекжл сироммаха, — защото ти става драго, че ще си получиш парите.